

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 130/2011-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. apríla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. T. Č., K., zastúpeného advokátom JUDr. J. P., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co 205/09 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. T. Č. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. novembra 2010 doručená sťažnosť Ing. T. Č., K. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co 205/09.

Zo sťažnosti vyplýva, že v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co 205/09 konal krajský súd ako súd odvolací, a to o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 22 C 115/07 z 21. júla 2009, ktorým okresný súd rozhodoval o žalobnom návrhu sťažovateľa na finančnú náhradu z neplatného skončenia pracovného pomeru. Podľa tvrdení sťažovateľa krajský súd ani po viac ako roku od predloženia mu spisového materiálu (1. október 2009) okresným súdom do podania sťažnosti ústavnému súdu nevykonal vo veci žiadny procesný úkon smerujúci k meritórnemu prerokovaniu a rozhodnutiu veci, a to aj napriek tomu, že sťažovateľ z dôvodu tohto liknavého postupu krajského súdu podal jeho predsedovi sťažnosť na prietahy v súdnom konaní, ktorú však krajský súd neuznal za dôvodnú.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„V danej veci som postupoval aktívne (žiadost' o vytýčenie pojednávania zo dňa 30. 3. 2010 adresovaná KS KE prostredníctvom môjho právneho zástupcu, sťažnosť na prietahy v odvolacom konaní zo dňa 1. 10. 2010 adresovaná KS KE) a z mojej strany nedošlo k prietahom v konaní.

Konanie KS KE (sp. zn. 1 Co/205/2009) považujem za neprimerane dlhé a spôsobujúce pretrvávajúcu právnu neistotu. KS KE ani po 6 mesiacoch od predloženia spisu z OS KE II. (1. 10. 2009) nevykonal vo veci žiadne úkony, preto som dňa 1. 4. 2010 doručil KS KE žiadost' o vytýčenie pojednávania, ktorou som sa domáhal rozhodnutia o podanom odvolaní, resp. vytýčenia termínu pojednávania. Keďže KS KE nevykonal žiadne úkony ani po predložení tejto žiadosti, dňa 1. 10. 2010 (1 rok od predloženia veci KS KE na odvolacie konanie) som podal na KS KE sťažnosť pre prietahy v konaní. Napriek tomu KS KE do dnešného dňa nevykonal žiadne úkony vo veci samej, pričom od predloženia veci KS KE na odvolacie konanie uplynul už viac ako jeden rok.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo Ing. T. Č. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co/205/2009 bolo porušené.

2. Krajskému súdu Košice prikazuje, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 1 Co/205/2009 konal bez zbytočných prieťahov.

3. Ing. T. Č. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2.455,- €..., ktoré mu je Krajský súd Košice povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Krajský súd Košice je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 240,46 €... + 19 % DPH za dva úkony právnej služby... na účet advokáta JUDr. J. P., so sídlom K.,... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je sťažovateľom tvrdené porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co 205/09.

Z príloh sťažnosti, ako aj z vyžiadaného súdneho spisu ústavný súd zistil, že potom, ako sťažovateľ podal 1. októbra 2010 predsedovi krajského súdu sťažnosť na prietahy v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 1 Co 205/09, krajský súd aj napriek tomu, že predseda krajského súdu neuznal túto sťažnosť sťažovateľa za dôvodnú, začal následne vo veci konať a 8. novembra 2010 nariadil vo veci pojednávanie na 18. november 2010, ktoré bolo síce pre náhlu zdravotnú príhodu člena senátu krajského súdu odročené na 2. december 2010, avšak na tomto pojednávaní už krajský súd vyhlásil vo veci aj meritórne rozhodnutie.

Vzhľadom na uvedené je ústavný súd tohto názoru, že aj napriek spôsobu vybavenia sťažnosti sťažovateľa na prietahy v konaní predsedom krajského súdu, táto v konečnom dôsledku splnila svoj účel a po jej podaní krajský súd konal vo veci bez zbytočných prietahov.

Špecifickosť sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy spočíva okrem iného aj v tom, že k jej podaniu môže zásadne dôjsť až subsidiárne. Zmysel a účel zásady subsidiarity vyplýva aj z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani z povahy veci nemôže byť iba úlohou ústavného súdu, ale je takisto úlohou všetkých orgánov verejnej moci, v tom rámci predovšetkým všeobecného súdnictva. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti inštitucionálny mechanizmus, ktorý nastupuje až v prípade zlyhania všetkých ostatných do úvahy prichádzajúcich orgánov verejnej moci.

Ústavný súd už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, I. ÚS 20/05), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prietahy v konaní [podľa § 3 ods. 7 a § 62 ods. 1 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“)] je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou. Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorej predmetom je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, koná iba za predpokladu, že sťažovateľ preukáže, že využil označené právne prostriedky podľa zákona o súdoch (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde), avšak ich využitím nedosiahol účinnú nápravu namietaného porušenia označených práv.

Podľa názoru ústavného súdu sa podanie sťažnosti na prietahy v konaní podľa § 3 ods. 7 a § 62 ods. 1 a nasl. zákona o súdoch zásadne považuje za účinný prostriedok ochrany základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04). Účinnosť takého právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými prietahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných prietahov a ustanovuje za také prietahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1, § 116 ods. 1 písm. b) a § 118 ods. 1 citovaného zákona].

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd dospel k záveru, že v tomto prípade využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mal sťažovateľ právo (sťažnosť na prietahy v konaní) podľa zákona o súdoch, sa v okolnostiach posudzovanej veci prejavilo ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu ako účinný prostriedok nápravy. Krajský súd na predmetnú sťažnosť adekvátne reagoval a prijal v primeranej lehote potrebné opatrenia.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o prikázaní krajskému súdu konať, ako aj rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia a úhrady trov konania je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o tejto časti sťažnosti už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. apríla 2011